

Tur til Norge i 2005

At vore sommerture går til den svenske skærgård er vist ingen hemmelighed, vi holder af den anderledes natur, de rene klipper de lyse aftener. Et år havde vi besluttet at nu skulle vi udforske det Norske Søderland.

Vi sejlede op langs Sveriges kyst og ud til Væderøerne, det var utroligt smukt vejr næsten ingen vind så vi sejlede direkte over Skagerak i havblik, at ligge helt der ude og ikke kunne se land, havet er glat som et stuegulv, men man kunne mærke dønningerne de var lange, det var som at sejle ned ad bakke.

Vi ankommer til Kragerø og får fortøjet ved en kaj lige ud for supermarkedet, vi går tur i den smukke by, og slutter med at handle, så ned i båden. Inden vi sejler videre skal vi lige se på søkort, Jørn har købt en bog med gode ankerpladser (naturhavne), så står der et par pæne herre i fine uniformer på kajen, om de må komme ombord, selvfølgelig må de det. Det blev en barsk oplevelse, i Norge må man ikke have ret meget øl, vin og spiritus ombord købt i Danmark, de lænsede alt hvad vi havde, og så skulle vi også betale en bøde på 2000 kr. Af vin må man have 1½ L. og jeg havde 4 kartoner a' 3 L. og så alle Lars øl, det var ikke mange der blev tilbage i båden, pengene fik de i Danske kr. så der blev da lidt til deres kaffekasse, de ikke kendte kursen.

Jeg klagede til det Norske toldvæsen, men de beklagede og sagde jeg var da hjertelig velkommen til Norge, som lovlydig borger. Og jeg som aldrig har smuglet ikke engang ved den Tyske grænse, ja vi følte os som et par forbrydere. Det var vores start i det Norske, som I nok kan regne ud var stemningen helt i bund.

Men vi skulle jo videre, og uanset toldere så er det et meget smukt område, man sejler mellem høje bevoksede fjelde, små render og nogle fine naturhavne. Ulempen er at vi ind i mellem skal ud i det åbne Skagerak, vi var heldige det var godt vejr, men jeg havde ikke syntes om det i alt for meget blæsevejr.

De Norske søkort skal man lige vende sig til, hver en sten er afmærket selv om der er 20 meter vand over, så det skal man lige vende sig til.

Som før skrevet var vi heldige når vi skulle ud på åbent vand, så blev fiskesnøren kastet ud, for sommeren er tid for Makreller, vi røg ind i en stor stime, Jørn havde 5 – 6 stykker på af gangen og vi det samme, så vi måtte stoppe det er begrænset hvor mange vi kan spise og nu havde vi til et par dage, vi grillede makrel på hundrede måder, en dag var der rigtig mange, så da Jørn havde fanget, 8 – 10

stykker og vi også ligeså mange, måtte vi trække snøren ind for nu var der igen fisk til de næste 3 -4 dage, men som vi sagde, nu havde tolderne taget vores penge, så vi ikke kunne købe mad, så måtte vi tage deres fisk, men indrømmet fisk en uge så smager det godt med en bøf.

Det næste Nordmændene drillede med var; vi havde lagt kursen til Frederiksstad det er en smuk tur man sejler i en lang sejlrende ind til byen, som ligger på begge sider af elven og her kan man normalt sejle videre mod Sverige, men da vi nåede byen stod der et skilt, broen er under reparation, åbner igen d. 1. september, det blev ca. 20 sm tilbage, lidt surt men nu fandt vi en ny smuk rute og en fin ankerplads, der var for langt til at nå Frederiksstad igen den samme dag.

Dette var i 1999 og vi har ikke vovet os ind i det Norske til vands endnu, vi holder os til den Svenske kyst.

At grille, det gør vi hver dag, det skal være meget dårligt vejr for at grillen ikke bliver tændt.

Som i har læst fisker vi meget, men ikke altid er vi så heldige som ved Norge, men så snart vi er ude på de lidt åbne stregninger, sætter vi snøren i vande med flere kroge for at fange makrel, og det lykkes også. Med den nye Coob-grill er der kommet nye varianter af fisken – nu kan vi ryge den og det er bare godt, en nyfanget makrel - nyrøget med lidt røreg det er bare guf.

Ligger vi ved en klippe der ikke egner sig til grill, så pakker vi gerne gummibådene og sejler over hvor der er egnet, sidste år (2005) var der en dejlig sandstrand 100 m fra bådene, gummiknallerten blev pakket med bord, stole og madkurv, grill og drikkevarer, Bøje skulle have en culottesteg så han tyvstartede i cockpittet, da det var tid for at tage ind på land, blev Coobén sat i gummibåden og roet ind til land, der duftede skønt i hans kølvand.

Selvfølgelig er vi også i havn, vi skal handle og have tanket vand og i Kungshamn er der et stort supermarked hvor man kan få alt, der er også andre butikker som er gode at ose i, man finder da også altid noget man overhovedet ikke kan undvære.

Det var småregn, lidt surt vejr og vi havde alle 3 fået nogle gode pladser i havnen, hvilket ikke er så nemt når det er snuskvejr, vi blev enige om at blive, det er ikke altid nemt at komme ind på klipperne når de er våde, så bliver de glatte, det grønne lav – mos er som sandpapir når det er tørt men når det bliver vådt er det som brun sæbe.

Det var lidt halvkoldt, så bøje siger til Kirsten tænd lige fyret så sætter jeg teltet op, efter lidt tid kommer bøje i tanke om gummibåden, den havde han trukket op ved hækken, og der er udstødningen fra fyret, gummibåden var punkteret, op og købe lappegrej, og så et par timers arbejde, han havde lavet nummeret en gang før da var de fortøjningslinen der smeltede halvt over, den megen aktivitet bøje havde med lappegrej, benyttede Kirsten og jeg os af, vi gik på bytur, (osetur) vi var inde i alle de butikker som vi ikke kan trække vores mænd ind i.

Men efter regn kommer sol, det område vi sejler i og holder af, skulle være det mest solrige i Norden.

